ling zou knielen, om den goeden God te danken. Zelfs de politie werd door de geestdrift meegesleept.

Een blad noemt den 30 Januari « den dag van het nationale Duitschland », waarop het Duitsche Duitschland de leiding van het land uit de verzwakte handen der linksche en gematigde partijen heeft genomen. De periode van Weimar is afgesloopen. Een nieuw hoofdstuk der Duitsche politiek begint ».

Stads- & Provincieniews.

TONGEREN. — Bond van het H. Hart. — O.L.Vrouw parochie. — Dezen Zondag 5 Februari, onder de Mis van 7 uren in de O.L.Vrouw Basiliek : algemeene Communie voor de mannen. Alle bondsleden zullen er eer op stellen aanwezig te zijn bij gelegenheid van de zevende verjaring der eerste Bondsmis.

Dublin-Film. — Heden Zondag, om half acht, in de zaal Concordia, jaarlijksch winterfeest van den Bond van 't H.Hart, onder het Voorzitterschap van Mrg. Peters, Vicaris-Generaal van het Bisdom Luik. Vertooning van den prachtigen film van het Internationaal Eucharistisch Congres van Dublijn met de lotgevallen van den gekenden Toon Verheyen en den Baron van Kempeloo. Een heerlijke familieavond, kaarten aan 5, 4 en 2 frank bij de Heeren Drukkers Theelen, Collée en Michiels en bij den H. Pierre Thysen.

De voorbehouden plaatsen van 5 fr. kunnen genummerd worden, zonder oplag, Zondag van 10 tot 12 u. in de Concordia.

— **Liefdadigheidsermoon.** — Op Zondag 12 Februari 1933, zal Monseigneur Cluysberghs, Vice-Rector der katholieke Hoogeschool van Leuven, een liefdadigheid sermoon prediken gedurende de Mis van 11.30 uren in de Basiliek van O.L.V., ten voordeele van het Genootschap van St-Vincentius a Paulo.

— **Volksbond.** — Zondag had in de feestzaal de algemeene vergadering plaats der leden van den Tongeraschen Spaarbond, die thans rond de achthonderd leden telt en duchtig sparen, ondanks de krisis.

Een schoone tombola sloot de vergadering die voorgezeten werd door H.Jos Thys, eerevoorzitter.

— **Kappen en snoeien der hagen.** — Het Gemeentebestuur der stad Tongeren brengt ter kennis van het publiek dat de hagen en boomen langs de buurtwegen zullen moeten gesnoeid worden op 1.50 m. hoog voor 31 Maart aanstaande.

Indien voor dien datum aan dit bericht geen gevolg werd gegeven zal de Commissaris der Wegen zich verplicht zien dit ambtshalve te doen uitvoeren op de kosten van den eigenaar. **Medegedeeld.**

— **Retret voor mannen.** — In de week van 12 tot 19 Februari zal er in de kerk van het Begijnhof een retret gepredikt worden voor al de mannen van Tongeren.

Opening, Zondag 12 Februari, om 4 uren namiddag. Alle dagen der week, om half acht 's avonds, Rozenhoedje, lied, sermoon en zegen met het Allerheiligste. Zondag 19e dezer, om 7 u. algemeene Communie en Pauselijke Zegen.

De sermoenen zullen gepredikt worden door E.Pater Odoricus, Minderbroeder.

Alle manspersonen en jongelingen van goeden wil zijn verwacht.

— **Tooneel.** — « PADRE ANTONIO ». — Naar het schijnt zal op 19e Februari doorgaan het heiligenspel « Padre Antonio ». De tooneelgroep « Vreugd in Deugd » van Rekem, die met dat mooi spel overal grooten bijval oogstte, zal ook hier te Tongeren welkom zijn. Alle liefhebbers van zuiver katholiek-Vlaamsch tooneel uit Tongeren en omstreken zullen zich dien dag voor « Padre Antonio » voorbehouden.

— **Twee moordzaken voor het gerecht.** — Woensdag aanstaande, zal de genaamde Jean Tejens, beticht van doodslag op den gekaamden Louis Driessen, in den nacht van 2 Januari te Tongeren gepleegd voor de Boetstraffelijke Rechtbank van Tongeren verschijnen.

— Denzelfden dag zal insgelijks door de Boetstraffelijke Rechtbank van Tongeren, de zaak behandeld worden ten laste van den genaamden Biskupic. Yougo-Slaaf van geboorte, evenzoo beticht van doodslag op een zijner landgenooten, gepleegd te Eben-Emael op Nieuwjaarnacht.

— **De « Vrienden van Lourdes ».** — Afdeeling Tongeren. — LIJST DER WINNENDE LEDEN :

1 IJzermarster : Mej.Fouwé, Minderbroederstraat, 39, Tongeren.

2 Zilver : Mej. Lilly Hermans, 2 Kwisenstraat, Tongeren ; Mevr. Coenen-Bollaers, Vechmael.

3 Halve beurzen voor IJzeraarsters : Mej. Maria Arckens, Vechmael ; Mej. Maria Marchalek, Watertorenstraat, Tongeren; Mej. Maria Christiaens, Koolkuil, Tongeren.

22 Groote beurzen (700 fr.) : 1) Louise Voets, 11 Novemberlaan, Tongeren ; 2) Jos. Scheepers-Gauchez, Kromstraat, Borgloon ; 3) Jan Vanlessen-Leburton, Piringen ; 4) Mme Sylvie Moukens, Beverloo ; 5) M.Leroy-Deitry, Beekstraat, Rutten ; 6) Clementine Raedscheldeers, Wijngaardstraat, Tongeren ; 7) Josephine Vanvinckenroy, Koolkuil, Tongeren ; E.H.Beyes, O.L.Vr. College, Tongeren ; 9) Mariette Heuschen, Schiervelstraat, Tongeren ; 10) Louisa Strael, Freeren ; 11) Anna Jacobs, Koninxheim ; 12) Julia Vroonen, Groote Markt, Tongeren ; 13) Mathilde Swerten, Hex ; 14) Jeannette Trouwers, Plein, Tongeren ; 15) Clotilde Horsmans, Kruisstraat, Tongeren ; 16) Maria Paulissen, Kiezenstraat, Tongeren ; 17) Elisa Doems, Krekelstraat 1, Tongeren ; 18) Constance Jans, Maestrichterstraat, 8, Tongeren ; 19) E.H.Tomsin, Hasseltschestraat, Tongeren ; 20) Maria Cuypers, Repenstraat, 4, Tongeren ; 21) Lambert Ernest-Dessers, Op de Berg, Lauw ; 22) Schoels-Buckinckx, Distsche-Heur.

1 Beurs van 300 fr. : Maria Gijsen-Renwa, Nederheim.

— **Christen Werkersbond.** — Woensdag avond was 't volle gaaz in den Volksbond. Er was een openbare volksvergadering aangekondigd waar Rik Vaes en Fons Frederix eens aan de werkleden den toestand zouden schetsen welke de nood in het land geschapen heeft en van welken toestand de socialistische volksbedriegers gedurende enkele weken reeds gebruik maakten om het volk op te hitsen tot revolutie.

Ik hoor Demarrez tijdens het betoogingske onzer socios, achter het stadhuis, waar hij dien Zondag zijn grijze haren aan den winter blootstelde, de zweetdruppels te doen bevriezen, nog uitroepen : « Belasting betalen of stérven ! »

Wat hol bedrog ! Hoevoel socios zijn er al gestorven sinds ? In alle geval, den Juul leeft toch nog ! En is heel walvarend ! Bij hem is de pacht nog niet afgeslagen !

De zaal van den Volksbond was goed bezet met werkloden : een twee honderdtal, wat tellen kan, een mid-woekavond bij zoo 'n hondsweer. Dat was zeker om wille van Rik....

De voorzitter Jef Peters meldt na het gebed dat Fons Frederix met 'n vrolike griep te bed ligt... Nu. Fons wist wel dat Rik er twee waard was en we hebben dat gehoord, een uur lang, hoe hij den toestand klaar schetste, zoo klaar dat 'n kind het kan verstaan. 'k en spreek niet van 'nen socialist : hoe het land in mood noodzakelijker wijze moest de middelen vinden om den bod op gang te houden, wilden we allemaal niet van miserie de lucht in springen; hoe het landsbestuur die middelen wel degelijk op alle burgers laat rusten, zoo rijken als armen, zoo kapitalisten als proletariers ; hoe weinig de werkloden eigenlijk maar getroffen worden, in tegenstelling met de bedriegerijen der socialisten, die zeggen dat alles op de armen valt en te weinig op de rijken ; hoe de christen democraten te Brussel de belangen des volks hebben gediend voor dat de socialisten er aan dachten iets in dien aard te doen ; hoe het noodig was het vertrouwen in het land te behouden en de kalmte, in tegenstelling met de poginen van geweld en opstand door de socialisten gepreekt ; hoe het voorzichtig moest aan boord geloofd om de kapitalen niet uit het land te doen vlieden want dan ware de bron van inkomsten voor de toekomst weg, en daar de crisis dit jaar zeker nog niet ten einde zal zijn, en in de toekomst nog geld zal noodig zijn, kan de bron toch niet uitgedroogd worden ; hoe er moest voorzien worden in het krisisfonds, ten bate der werkloozen, voor de ouderdomspensioenen, voor de ziekenkassen, die toch alle ruime toelagen krijgen van het Staatsbestuur. In één woord Rik Vaes bewees schitterend de noodzakelijkheid der genomen maatregelen en toen hij, onder langdurig handgeklap eindigde en de voorzitter vroeg of niemand in de zaal het woord verlangde te nemen, werd er niemendal geantwoord. Er waren nochtans socialisten in de zaal, maar van Rik hadden ze schrik en ze kregen den hik...

En toen stond er nog iemand recht, een oud-medewerker van Rik Vaes, in de christene werkersbeweging te Hasselt. En die sprak z'n dank uit aan Rik Vaes voor zijne klare rede en hij sprak z'n vreugde uit dat wij nu toch eens 'nen volksvertegenwoordiger van de Provincie Limburg [illegible] die uit het volk komt, die zich zelf door eigen studie heeft opgewerkt tot de hoogte waarop de volksgunst hem gebracht heeft. En waarvoor we toch niet verlegen hoeven te staan en bedremmeld met ons klak te draaien als we hem iets te vragen hebben, en niet behoeven « mijnheer » te spelen, want 't is toch onze Rik... (luid en instemmend gejuich).

En feitelijk, na de vergadering was 't Rik van hasi en Rik van do en Rik had nog den tijd niet 'nen bock in z'n droge keel te gieten, hoewel lasteraars hem reeds uitmaakten voor 'n dronkenlap als hij in den Volksbond komt...

— **Geen overlijdens.** — Van 16 tot 31 Januari had in onze stad geen enkel overlijden plaats. Op eene bevolking van meer dan 31.000 inwoners en terwijl op anders plaatsen de griep heerlijk huishoudt, en veie sterfgevallen veroorzaakt, is dit een bewijs dat de gezondheidstoestand op dit oogenblik te Tongeren uitmuntend is.

VOOR UW KEUKEN
gebruikt
BEERINGEN
KOLEN
DIENST VAN VERKOOP
22, BOULEVARD BISCHOFFSHEIM,
BRUSSEL.
Vertegenwoordiger voor de Provincie Limburg :
H. BORLEE, 6, Vertenschebaan, BEERINGEN.

JESSEREN. — Tooneel. — Op Zondag 5 Februari geeft de Fanfaren een heerlijke tooneelavond. Zullen opgevoerd worden een roerend geschiedkundig drama, dat de toehoorders tot in het diepste der ziel zal ontroeren ; daarna een allerfijnst kluchtspel, dat de lachspieren werk zal verschaffen. Veledig programma zal binnenkort volgen.

RUTTEN. — Op Zondag 29 Januari sprak de Heer A.Gillet voor een bomvolle zaal over zijne reisherinneringen, onderwerp : « Het Land zonder Winters » ten voordeele der Missie van E.Pater Albin Jamart van Rutten, Missionaris in China.

De talrijke opkomst bewijst welk de belangstelling voor dit lezing, doch bijzonderlijk de genegenheid welke de Ruttenaren hun Missionaris toedragen. Van het begin af waren de zitplaatsen spoedig ingenomen en eene tarijke menigte verdrong zich nog achteraan in de Gildezaal.

De Spreker wist na eene roerende inleiding betrekking hebbende op den Missionaris de aanwezigen eene schoone reis te doen maken naar het land der blijde winterzon. Het Land zonder Winters en met kennis van zaken er veel leerrijks en boeiend over te vertellen, opgeluisterd door de mooiste gekleurde zichten der lieve streek de Azuren Kust.

Het past hier een woordje van vurigen dank te zeggen aan al die, welke bijgedragen hebben tot het welgelukken van dezen heerlijken Missieavond maar vooral aan de edelmoedigheid der inwoners van Rutten, welke door hunne milde giften een mooi sommeke gevormd hebben, dat aan Pater Jamart zeer goed van pas zal komen in zijnen nieuwen Missiepost.

Proficiat Rutten voor die welgelukte Missieavond.

VLIERMAEL. — Tooneel. — Voor een eivolle zaal werd hier Zondag l.l. door de Tooneelafdeeling de « Pruimolaren » het beroemde drama « Genoveva van Brabant » op meesterlijke wijze vertolkt. Het ware voorzeker te ver gegaan hier ieder speler afzonderlijk te beoordeelen. Want elke rol was tot in de kleinste bijzonderheden stipt verzorgd en door ieder speler op waardijk onvertreffbare wijze vertolkt. Bravo ! Pruimolaren. U hebt hier weer eens voor de zooveelste maal bewezen wat U op kunstgebied prestegren kunt.

Door haar minnelijk optreden bij hare aankomst op het slot en haar pijnlijk afscheid van haar gemaal, wanneer deze op bevel des keizers, ten oorlog trok, wist Genoveva al dadelijk de gunst van de toeschouwers te winnen. Verontwaardiging stond dan op elk gezicht te lezen, bij de beschuldiging van ontrouw, door Ridder Golo valschelijk tegen haar uitgebracht. Menig traantje werd er weggepinkt bij de [illegible] ring, wanneer op een afgelegen plaats, verre in het woud, twee beulsknechten, eerst haar onschuldig wichtje en dan haar zelve wilden verwurgen. Een oogenblik ontspanning trad er in, wanneer de beulen zich door haar smekingen lieten overreden en haar het leven lieten.

Maar even pakkend was weer dadelijk de scene waar zij zich door een duren eed moest verplichten nimmer het bosch te verlaten, voorleer hare onschuld zou bewezen zijn. De terugvinding van Genoveva door haar gemaal, bracht dan ook de gewenschte ontknooping en een langdurig en hortsaald applaus viel de spelers ten deel bij het vallen van het doek. Dit innig meevoelen van het publiek was wel het beste bewijs dat het stuk opperbest werd opgevoerd. Ook de speciaal, voor dit stuk ontworpen inscenering en goed verzorgde lichteffecten oogsten den meesten bijval. Iedereen zal er voorzeker aan houden deze puike vertooning bij te wonen en die gelegenheid wordt U nogmaals gegeven op Zondag 5 Februari a.s. Iedereen zorge intijds voor kaarten, want het aantal plaatsen is beperkt. Kaarten op voorhand te bekomen in het lokaal (De Leeuw van Vlaanderen), Tel. Cortessem 28.

ALKEN. — Retraitenhuis O. L. Vrouw Onbevlekt. — 160 is het aantal retraitanten die gedurende de maand Januari, ten bate van eigen ziel en die van anderen, een retraite hebben gedaan. 78 ijzeraars van H. Hartbonden en 66 jongelingen uit Boerenjeugdafdeelingen ; ook nog 16 Rhetorici van het Sint Jozef College van Turnhout, die onder leiding van Pater G.De Jaegher een speciale retraite hebben gevolgd.

Wat zal Februari geven ?

De inzet is goed. Heden is een retraite aan den gang voor 39 jongelingen, waaronder een 10 tal militianen. Dan volgen nog twee Boerenjeugdretraiten, waarna we eindelijk kunnen beginnen met de zoogenoemde Parochie- en Arbeidersretraiten.

Van 18 tot 21 Februari verwachten we vooral die mannen en jongelingen die tot geen speciale groepering toebehooren uit de parochies van de Dekanaten : Bilsen, Mecheleu a-M., Tongeren, Vlijtingen, Zoutleeuw. 10 man uit elk Dekenaat en 't zit vol ! Wie helpt dit verwezenlijken ?

Van 25 tot 28 Februari en van 4 tot 7 Maart zijn van den Zaterdag avond 9 u. tot den Dinsdag morgen, tegen speciaal gunstige voorwaarden, twee arbeiders-retraiten belegd, vooral bedoeld voor volwassen Fabriek- en Mijnwerkers. Kajotters op ter verovering uit om ons zulke mannen aan te brengen !

GROOTE BEDEVAARTEN « VIATOR»
23, Kommelbergiaan, 23, BRUSSEL.
Partikuliere en Huwelijksreizen — alle landen—
GROEPREIZEN
LOURDES : (Triduum) 7 Februari.
AZUURKUST : (p trein) 25 Februari,
(per autocar 21 Febr. en 18 Maart)
ROME (Italie) 18 April, 2 Mei.

OFFICIEELE AKTEN.

Werden benoemd tot burgemeester in het arrondissement Tongeren :

Canne : M.Vrijens ; Gelliek : H.Bijnens ; Genoels-Elderen : J.Beauduin ; Grooteuw : H.Van Vinckenroye ; Gutshoven : J. Wouters ; Guygoven : ridder A.de Donnea ; Milln : J.Henrotte ; Mopertingen : P.H.Beckers ; Munsterbilsen : P. Peters ; Veulen : J.Swennen ; Waltwilder : baron A.de Rom ; Wellen : J.Oudebrouck; Wonck : J.Deborne ; Berg : M.Jorissen E., Heys : M.Cien P. ; Heinis : M.Picard E. ; Jesseren : M.Martin E. ; Kerniel : M.Grovan E. ; Lanklaer : M.Schurgers J. ; Lauw: M. Van Marsenille A. ; Mall : M.Ramaekers J. ; Opheers : M.Jehoel J. ; Riempst : M.Meers H. ; Rukkelingen a-Jeker : M.de Brogniez ; Rosmeer : M.Pauly H. ; Voordt: M.Timmermans T. ; Vroenhoven : M. Marres H. ; Werm : M.Heynen A.

Gemengde berichten

DE DOOD VAN DUEZ.

De vereffenaar van de kloostergoederen. — De E.P.V.Renault, pastoor van Cayenne schrijft, ter gelegenheid van het overlijden van Duez, het volgende :

« Wij komen een onzer « parochianen » te begraven, wiens naam, in den tijd van Combes en Co veel gerucht maakte ; 't is deze ongelukkige Duez, gelast, als man van vertrouwen, met de likwidatie of vereffening van de kloostergoederen in Frankrijk. Op heederdaad van zakkenvullerij betrapt werd hij, dan wanneer, zegt men, er veel groote schuldigen waren, varoordeeld en naar Cayenne gezoerd. Sinds een tiental jaren had men hem eene betrekkelijke vrijheid geschonken, en woonde hij op een schoon eilandje, niet ver van Cayenne. In de stad bezat hij ook eene woonst, en het is daar dat hij overleden is, zoowat als de goeden Moordenaar, in zeer troostvolle gevoelens van christen geloof. Wij hebben hem bijgezolg in gewijden grond begraven : nieuw voorbeeld van wraak van de arme Zusterkens, van honger en ellende gestorven, en biddend voor hunne « liquidateurs ».

EEN BESLUIT VAN MINISTER DEVEZE.

Bij omzendbrief van den minister van Landsverdediging wordt de bestelling van « Le Peuple » per post in al de legerkorpsen en diensten verboden, en ook de verkoop per nummer van alle politieke dagbladen in de kazernen. Dit besluit is, volgens de bewoordingen van den ministerieelen omzendbrief zelf, genomen tegen de bladen, welke artikels bevatten bestemd om het gevoel van tucht en van militairen plicht bij de soldaten aan 't wankelen te brengen ». In zekere dagbladen worden, inderdaad, sinds eenigen tijd de soldaten o.a. tot dienstweigering opgehitst.

EEN AL TE HAASTIGE BURGEMEESTER

In een Waalsche gemeente heeft de nieuwe burgemeester een huwelijk voltrokken alvorens hij den eed had afgelegd. Hij had zijn aanstelling gelezen in een dagblad, en was daarop onmiddellijk naar het gemeentehuis gefietst, waar achter de schepen reeds met de plechtigheid begonnen was.

De burgemeester, hierover zeer ontstemd, deed den schepen, die ook voor de eerste maal optrad, plaats ruimen.

Toen de gemeentesecretaris hem vroeg of hij reeds den eed had afgelegd, antwoordde de burgemeester, dat de arrondissementskommissaris hem telefonisch toelating had gegeven, en dat zulks volstond.

Dan ging hij voor tot de voltrukking van het huwelijk, stak een redevoering af voor het jonge paar, en teekende 't boek van den burgerlijken stand.

Maar dit avontuur zou wel gevolgen kunnen hebben, daar de wet verbiedt dat een burgemeester optreedt, alvorens den eed te hebben afgelegd. Eigenlijk is het jonge paar niet gehuwd ; de plechtigheid moet overgedaan worden. Maar de ouders vragen dat de burgemeester de kosten hiervan zal dragen.

BIJ DE SOCIALISTEN.

De algemeene raad der socialistische partij heeft Woensdag l.l. een nieuwe vergadering belegd in het Volkshuis, om verder de maatregelen van weerstand te bespreken tegen het finantieel herstelplan der Regeering.

Wel werd er besloten : 1) dat de toegevingen door de Regeering gedaan voor onvoldoende dienen geacht ; 2) een wetsvoorstel neer te leggen, om steun te verleenen, aan de niet-verzekerde werkloozen ; 3) den weerstand voort te zetten tegen het Regeeringsvoorstel.

Maar in de parlementaire middens heeft men den stelligen indruk : 1) dat de agitatiebeweging achteruitgaat en geen diepen vat heeft op de volksmassa ; 2) dat de bedreiging met algemeene staking bij de socialistische leiders weinig sympathie ontmoet ; 3) dat de leiders naar een uitweg zoeken om er eenlijk van tusschen te geraken.

Zij weten immers heel goed dat de Regeering alle voorzorgmaatregelen getroffen heeft om alle wanordelijkheden te voorkomen of te beletten.

De socialisten hebben eens te meer hun vinger in hun eigen oog gestoken ! Zij beginnen het zich reeds te berouwen.

LIEVER ZIJN RIBBEN DAN ZIJN VINGERS.

De beroemde vioolspeler Kubelick, die in alle hoofdsteden der wereld, triomfen mocht beleven, is in Praag bijna het slachtoffer geweest van een ongeval. Zijn auto werd omgeworpen en de artist rolde op de straatstenen. Toen men hem opraapte was zijn eerste bekommernis : zijn vingers !... Hij bewoog zijn vingers en zei : « Oh, 't is niets... eenige ribben gebroken... maar mijn vingers graf ! »

't Is verstaanbaar dat hij meer aan zijn vingers houdt dan aan zijn ribben ; aangezien dat zijn rechterhand verzekerd is voor 1 miljoen 200.000 fr. en zijn linkerhand voor een miljoen.

TOEKOMSTIGE OORLOGSVERSCHRIKKINGEN.

In het « British Legion Journal » deelt graaf van Halsbury « nieuwe bijzonderheden mede van giftgassen met verschrikkelijke uitwerking, welke reeds ter beschikking staan voor gebruik in den volgenden oorlog ».

Hij noemt het « Lewisite », dat door middel van vliegtuigen kan worden verspreid en het diphenil-chloraxine, dat reeds bekend was en dengene, die het inademt krankzinnig maakt. Ook veroorzaakt dit gas een heftige nauwaandoening, indien een deel vermengd wordt met 200 millioen deelen lucht. Er bestaat ook een gasbom, die in staat is alles te dooden in 'n straal van 1 km.

Het modernste wapentuig is overigens al erg genoeg :

Er zou een machinegeweer zijn « uitgevonden » dat 600 kogels in de minuut kan lossen. Elke kogel kan drie menschen tegelijk doorboren, zooaat dit schietuig (in theorie) 1800 menschen per minuut kan dooden. Een ton mosterugas kan in theorie miljoenen soldaten dooden.

Zoover uit de statistieken is op te maken, hebben alle oorlogvoerende staten in den oorlog 100.000 ton gas gebruikt, waarvoor 18.000 menschen gedood werden. Meer dan een ton gas was dus noodig om een man op het slagveld te dooden. Ongeveer 25 verschillende giftgassen werden in den wereldoorlog gebruikt. Eenige daarvan waren al een eeuw oud.

Alle, ook lewisite, dat geperfectionneerd werd nadat de vijandelijkheden waren gestaakt, waren typen van meningsen, welke reeds lang in de chemie bekend waren.

STAD TONGEREN — ZAAL CONCORDIA
Zondag 5 Februari te 7,30 uur Stipt
DUBLIN FILM
De film van Toon VERHEYEN en den Baron van KEMPELOO.
De film van Ierland's vroomheid en schoonheid, van Ierland's eenvoud en goedheid.
De film van het Eucharistie Kongres van Dublin :
De pakkendste hulde ooit aan O. L. Heer gebracht.
De film vol humor, folklore en gezonde lach.
PRIJZEN : Voorbehouden plaats 5 fr. — 1e rang 4 fr. — 2e rang 3 fr.

PROVINCIE LIMBURG.

Verbetering van het Paardenras.

Lijst der hengsten van 't Belgisch Trekras, goedgekeurd voor den openbaren dekkingsdienst in 1933

Keuring van Hasselt, 25 October 1932,

te Bommel Mathieu, Lanklaer met Carlo ; te Leruth Jos, Uitbeek, met Tirailleur ; te Grammen Arthur, Stevoort,

MENGELWERK VAN DE « POSTRIJDER »

— 31 —

Het Geheim der Narcissen

NAAR HET ENGELSCH.

» Hoe meer ik in de zaak ben ingedrongen, hoe meer ik zonderlinge vaststellingen deed. Zoo kwam het mij dan ook uitstekend voor den geest dat Ling Chu zeer stil en achterhoudend geworden was, na het onderhoud dat ik met Thornton Lyne gehad heb en waarbij hij ook tegenwoordig was.

» Later heeft hij mij bekend dat hij naar de magazijnen van Lyne gewerst was en daar had gaan inlichtingen nemen. Terwijl ik met mijn helper de zaak beprak, deed hij mij plots opmerken dat Miss Rider de misdaad niet kon gedaan hebben, daar zij geen auto sturen kon. En toen ik hem vroeg of hij zulks te weten was gekomen, bekende hij mij dat hij op inlichtingen was uitgeweest in de magazijnen van Lyne.

» Het was mij zelfs niet bekend dat de jongen uit eigen initiatief zulke stappen had gedaan om de zaak verder te helpen, Whiteside wachtte zich wel zijn vriend en helper te onderbreken. Hij volgde tot in de minste bijzonderheid de redeneering van Tarling en vond ze uiterst belangwekkend.

En de Menschenjager ging verder :

— Dan is er nog een ander zonderling geval. Ik heb nooit geweten dat Ling Chu buiten eenige algemeene banale woorden, de Engelsche taal machtig was. Ge weet het, iedere Chinees schier, kent eenige van die Engelsche woorden, welke zij oprapen om zoo te zeggen door het nahooren der samenspraken tusschen de vreemdelingen die zoo in overvloed aan de haven verblijven.

» Nu, om in magazijnen als die van Lyne, bij zulk een beschaafd personeel, eene ondervraging te gaan doen, moet men toch iets of wat taalwijs zijn, en ik zou er durven op wedden, dat er van de tien duizend kansen niet eene is, dat hij daar in de instelling op een juffer of een heer zou zijn uitgekomen die Canonneesch, Lings eigene taal, spreekt.

— Ik zal dadelijk bevel geven dat men een tweetal mannen ter onzer beschikking stelle, om hem in het oog te houden, zegde Whiteside.

Maar Tarling schudde het hoofd.

— Doe dat niet. Whiteside, zegde hij op een medelijdende toon, dat zou enkel een verspillen van goede krachten zijn. Ling Chu zou hen juist leiden daar waar hij hun hebben wilde. Ik verzeker u dat hij een betere speurhond is dan gij er op een in uw beroemd Scotland Yard roemen kunt. Hij is vermuftig en is er de ware man naar, die u doorheen de vingeren glibbert op het oogenblik dat gij er uwe ziel zoudt op willen verwedden dat gij hem goed te pakken hebt.

» Neen, neen, vriend, laat gij Ling Chu maar aan mij over. Ik mag zeggen dat ik hem grootendeels ken en aan hem gewoon ben, en dat is, mijns dunkens, het eenige voordeel dat iemand hebben kan, die met een man als Ling Chu af te rekenen heeft.

— De kleine Narcisbloem ! herhaalde Whiteside, terugkomende op het eerste verhaal van den detectieve. Dat was dus de lievelingsnaam, welke de Chineezen en de Engelschen aan dat tengere Chinsbloempje gegeven hadden. Alle duivels, Tarling, ik vindt dat men hier toch gerust van wat meer dan van een samentreffen praten kan. En gij, zijt gij het daarover ook niet met mij eens ?

— Het is best mogelijk, en het is best niet mogelijk ! raadde Tarling verder. De naam der kleine Narcisbloem is algemeen gekend in China, alhoewel niemand meer van het droeve feit weet. Het is nochtans wel de moeite waard om op te merken, dat ginds een soort van misdaad gepleegd wordt, op het oogenblik dat er een gemeene schurk als dien Thornton Lyne, op ronde is. En als aanvullende bijzonderheid is het ook bijzonder verrassend, en doet het wel wat verdenking ontstaan, wanneer men weet dat de groot-handelaar Thornton Lyne, die in 't avontuur in China betrokken was, juist vermoord gevonden wordt op het oogenblik dat de broeder der kleine Narcisbloem nog maar eenige oogenblikken te Londen verblijft.

Al pratende waren zij nu den weg overgegaan en stonden op het punt om gezamenlijk in Hyde Park te gaan. Tarling meende dat die plaats daar voor hem minstens zooveel aantrekkingskracht bleek te hebben als zij voor Mister Milburgh had.

— Maar, a propos, zegde hij nu plots tegen den toezichter, waaraan had ik nu eigenlijk het genoegen van uw bezoek te danken ?

Want Tarling dacht er nu aan dat de man van Scotland Yard juist op weg was naar het hotel, toen hij hem was tegengekomen.

— Wel, ik wilde u de laatst ingewonnen berichten nopens Milburgh komen mededeelen, luidde het antwoord van Whiteside.

Eens te meer die Milburgh ! Zonderling mocht het wel geheeten worden, maar alle gedachten, alle opsporingen, alle inlichtingen, het betrof alles Milburgh, de man van Tohnton Lyne's bestuurraad, de geheimzinnige kerel die overal op te merken was waar er maar iets te doen bleek dat met de misdaad kon in verband gebracht worden.

Maar de inlichtingen welke Whiteside had waren van geen belang.

De politie had Milburgh nacht en dag in het oog gehouden, doch die man deed in het geheel niets ongewoons, zijne doenwijze was die van een rustig en kalm levend burger.

Dit kon Tarling echter niet ontmoedigen, want hij wist zeer goed dat het soms weken, zelfs maanden geduurd had, eer een misdadiger zichzelf verraadde en dat de aanhoudende opletendheid, het strikste toezicht, met het meeste geduld uitgeoefend, alleen soms bij machte waren om een oplossing te brengen.

Het nieuws over Milburgh dat Whiteside heden had, was dan ook van geen belang zou men gezegd hebben, doch de groote Tarling dacht bij zichzelf, dat uit de kleinste bijzonderheden soms de grootste theorien kunnen worden opgebouwd.

— Ik kan u niet zeggen, zoo meldde dan de toezichter, in hoeverre ik geloof dat Milburgh zich een gedacht maakt van de zaak. Ik weet niet wat hij denkt over den loop van het nazicht der boeken, en tot wat dit nazicht leiden zal. Maar in alle geval kan ik u verzekeren dat hij in eene andere zaak moet betrokken zijn, of tenminste, zinnens zich in eene andere zaak te werken.

— Wat doet u zulks veronderstellen ? vroeg Tarling bijna onverschillig.

— Wel, zegde Whiteside met een zeer ernstig gezicht, hij is gezien terwijl hij bezig was met zich grootboeken aan te koopen.

En Tarling lachte bij dit belangwekkend antwoord.

— Dat schijnt mij in alle geval niets dat heel gevaarlijk of verdacht mag genoemd worden, zegde hij lachende. Wat soort van grootboeken was het ?

— Van die zeer groote, dikke en zware boeken welke alleen in bijzondere en groote bureelen benuttigd worden. Gij kent ze wel, niet waar, van dat soort waaraan een man zelf een vracht heeft om ze van den eenen lessenaar op den andere te verplaatsen. Hij koeht drie dergelijke boeken bij Roebuck en Co, in de City Road, laadde ze in een taxi en bracht ze zoo naar zijn eigen huis.

» Wat nu mijne theorie aangaat, vervolgde Whiteside altijd op zeer indrukwekkende toon, ik denk dat die kerel geen gewoon misdadiger is, indien hij eigenlijk een misdadiger is. Maar ik veronderstel dat het wel mogelijk zijn zou dat hij een dubbel stel boeken had.

— Dat is weinig aan te nemen, mijn beste Whiteside, zegde Tarling vriendelijk. Wij hoeven elkaar geen blauwe bloemekens op de mouw te spelden en ik spreek in volken ernst met u. Ik bewonder uwe werking, uwe theorieen, alles wat gij zoo breed en welgemeend ten dienste van de goede zaak stelt in uw zoo belangrijken dienst. Maar laat mij u hier doen opmerken, dat het weinig aanneembaar is, dat iemand bij machte zijn zou te doen wat gij veronderstelt, zelfs als hij het doen wilde.

» De zaken van Thornton Lyne zijn al te uitgebreid, loopen over al te veel departementen, dan dat het voor iemand mogelijk zijn zou ook maar het derde gedeelte ervan in het oog te houden. Neen, ik denk dat uw eerste veronderstelling dan het meeste kans heeft van juist te zijn, ik geloof beter dat Milburgh zich ook nog met eene andere zaak zou inlaten, of..... zinnens zijn zou eene zaak voor eigen rekening op het getouw te zetten.

» Nu, wat er ook van zijn moge, het kan niet als een misdaad gerekend worden dat iemand een grootboek koopt, zelfs dat hij er drie koopt. Maar wanneer heeft hij zich die verzameling boeken dan wel aangeschaft ?

— Gisteren, in den morgen, nog voor dat de magazijnen van Lyne's geopend waren. En dan... hoe is het met uw onderhoud met Miss Rider afgeloopen ?

Tarling trok de schouders op. Het was sonderling, maar hij gevoelde telkens als een soort van tegenzin om met den politieman over de zaken van Odette te spreken en innerlijk duldde hij het zichzelf ten kwade, dat hij zien zoo het benevoeden door dat meisje, dat hij zooveel omzichtigheid, zoovoel bescheidenheid ten haren opzichte aan den dag legde.

— Ik ben overtuigd, zegde hij, dat, wie zij ook verdenken moge van de misdaad, zij in alle geval niets van den moord afweet.

— Maar dan verdenkt zij toch iemand?

Tarling knikte bevestigend.

— En wie dan wel ?

Tarling trok de schouders op.

— Ik veronderstel dat zij Milburgh verdenkt, zegde hij na een korte poos.

Hij ging nu in den binnenzak van zijn vest en haalde er een brieventasch uit. Dan nam hij er twee met inkt bevlekte kaartjes uit en overhandigde deze aan Whiteside. Het waren de vingerafdrukken welke hij van Odette Rider genomen had.

Hij gevoelde dat het hem heel wat moeite kostte om dit te doen, en dat het met een soort van tegenzin was dat hij de kaartjes aan zijn vriend overhandigde. Nochtans kon hij zichzelf niet uitleggen vanwaar die achterhoudendheid voortkwam. Wat wel de oorzaak was dat hij zich zoo zonderling gevoelde ?

— Hier zijn de vingerafdrukken waarnaar gij mij gevraagd hadt. Wilt gij ze nemen ?

Whiteside nam met een hoofdknik de beide kaartjes aan en het was hem goed aan te zien dat hij zeer tevreden was met het kleine geschenk van zijn medewerker. Hij staarde lang en nauwkeurig naar die zwarte vlekken, met die honderden kleine lijnen. En intusschentijd had Tarling een gevoelen alsof zijn hart stilstond.

(Wordt voortgezet).